

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 435. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641185952/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Dame sidde i Skyggen af en Eg og hækle, og to Børn, en Dreng og en Pige, løb legende over Græsset.

Han gik nærmere og holdt sig inde mellem Stammerne.

Paa een Gang standsede Drengen og stod og saa paa ham, og den lille Pige standsede som han. Saa vendte de pludselig og løb hen til den unge Pige.

— Se! sagde de og pegede paa ham.

Den unge Dame løftede Hovedet og saa ham og rullede hastigt sit Hæklestøj sammen og rejste sig. Saa tog hun Børnene ved Haanden og gik.

Han blev staaende og saa efter dem. Saa lo han.

— Har De ikke en Tiere, lille Dame? raabte han og lo igen, da han saa Damen og Børnene sætte i Løb.

Saa gav han sin fedtede Hat et Slag oven i Pullen og slentrede tilbage den Vej, han var kommen.

Han blev ved at gaa, over Grønt og raslende Løv og blød, brun Muld, til han pludselig stod midt i Solen paa en smal, hvid Vej.

Ovre paa den anden Side Vejen løb en støvet Havehæk, og inde bag Hækken og Haven laa en Villa med aaben Verandadør og aabne Vinduer i uddød, sovende Stillehed.

Han tog sin Hat af og rettede den Bule ud, hans Slag havde givet Pullen, og saa gik han langs Hækken og svingede ad en Sidevej op til Villaen.

Ad en Trætrappe kom han ind i en aaben Entre.

Intet Menneske viste sig.

Han saa hurtigt hen over Knagerne. Der hang et enligt, lyst Dameoverstykke ned over den lyserøde Væg, og i et Stativ i Krogen stod en Stok og en Paraply og en lang, gul Medestang. Saa saa han paa de lukkede Døre og gik langsomt hen mod den til venstre og bankede sagte paa.

Ingen svarede.